

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Veteris Hominis Per Expensa Quatuor Novissima Metamorphosis, Et Novi Genesis

Stanyhurst, Guillaume

Coloniae, Anno 1702

VD18 1237699X

Caput I. Locus, & Societas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51849)

LOCUS
ET
SOCIETAS.

] Infernus est regio Mortis, regia Dæ-
monis, cujus porta est desperatio,
aula carcer, tapetes tenebræ, mensæ
vincula, cibus fames, potus fitis, horo-
logium ululatus, lecti ignes, ordo
chaos confusionis. Est tenebricosum
ergastulum æternis undique seris,
claustris, repagulis, catenisque obsera-
tum; cui supernè iræ Dei imminet si-
gillum. Ad hoc subterraneum spe-
læum cogitando descenderat melli-
fluus Doctor, qui ubi ea, quæ geruntur
spectavit; quæ dicuntur, audivit; in
hæc verba exclamavit: [a] *O regio du-
ra, & gravis! regio extimescenda, regio
fugienda, terra oblivionis, terra affli-
ctionis, terra miseriarum, in qua nullus
ordo, sed sempiternus horror inhabitat!
locus letifer, in quo ignis ardens, ubi
frigus rigens, vermis immortalis, factor
intolerabilis, mallei percutientes, tenebræ*
pals

a Serm. de Region.

palpabiles, horribiles demonum facies!
 Totus tremo atque horreo ad memoriam
 istius regionis, & concussa sunt omnia
 ossa mea. Paucis ejusdem loci condi-
 tionem perstrinxit Hugo à S. Victore,
 dum ait, locum esse, [a] *ubi nulla spes*
boni, nullaque desperatio mali: ubi
 jurati Dei inimici omnibus, quæ op-
 tare possunt, bonis privantur, omni-
 bus, quæ timere possunt, malis cru-
 ciantur.

Quis illo loco erit miserorum
 Princeps? quis Dominus? Is, qui à
 fœditate & truculentia dicitur Dra-
 co; à versutie & calliditate Serpens:
 à nocendi desiderio Leo rugiens: à
 magnitudine & potentia Behemoth:
 ab ira magna Diabolus. Quos habe-
 bunt amicos? Ne quidem unum in
 tota rerum universitate, sed singuli
 & damnati, & Beati, & Angeli, & dæ-
 mones, & homines, illos immenso
 quodam odio prosequuntur: erunt
 omnibus creaturis invisi, exosi, ex-
 ecrabiles, abominabiles, tanquam
 ipsa

a Lib. 4. de Ani. cap. 23.

ipsa abominatio. Quos, qualesve so-
 cios habebunt? Malitiâ improbos,
 specie horribiles, conditione miseros,
 rabie furiosos, malevolentiam obstina-
 tos. Tu igitur, si sapias, imo ut sapias,
 hæc loca, ubi nulli bono est locus, sæ-
 pe cogitando adeas: abdas te sub ter-
 ra, & omnia tibi displicebunt, quæ
 sunt supra terram. Imitare illum in
 deserto Ascetam, de quo in vitis Pa-
 trum traditur: [a] Ego (inquebat ipse)
ob peccata mea Inferno adjudicavi
meipsum, dicoque: Esto cum illis, qui-
bus dignus es: istis post modicum annu-
meraberis. Aspicio ibi stridentes den-
tibus, & salientes toto corpore, & tre-
mentes à capite usque ad pedes. Video &
mare ignis bullientis, & circumfluen-
tes & mugientes, ut putant aliqui, usque
ad cælos attingere fluctus ignis, & in
tremendo illo mari innumerabiles ho-
mines dejectos, &c. O quàm vicinus
 es huic loco jam expresso! Notum est
 illud Philosophi: Navigantes tribus
 tantum digitis distare à morte. Non
 quan-

a Lib. 7. cap. 44.

quantum distant navigantes à morte, tantum distant viventes à regione mortis. Aveſne, ô peccator, ſcire quantum diſtes ab inferno? tantum, ut ſi hoc momento vivere deſinas, altero momento in orco ardere inci-
 pias. Totus infernus cum toto ſuo tormentorum apparatu, non diſtat à te, niſi temporis puncto.

Si illuctimeas, cadendo deſcendere; hic caveas, ſuperbiendo aſcendere. Primus deſcendit in tartarum, ille cœleſtium ſpirituum primas, cum diceret: [a] *Ascendam ſuper altitudinem nubium.* Hinc memor Angelicæ cladis David, exclamat: [b] *Non veniat mihi pes ſuperbiæ, & manus peccatoris non moveat me. Ibi ceciderunt, qui operantur iniquitatem; expulſi ſunt, nec potuerunt ſtare.* [c] *Quæ vert à ſic exponit D. Ambr. Non ſim ſuperbus, ne peccem; non peccem ne movear; non movear, ne cadam: non cadam, ne expellar.* Et paulò poſt:

L

Nescit

a Iſa. 14. 12. b Pſal. 35. c In Pſalm:

Nescit stare superbia; & si ceciderit, non
 novit resurgere. Vis tibi proponi Lu-
 ciferi æmulos? suis illos lineamētis ad
 vivum expressit D. Amb. [a] Eiusmodi
 sunt erigentes supercilia, inflato corde,
 elato pectore, cervice resupinā, qui so-
 lum quidem vestigiis pedum perstrin-
 gunt, toto autem se librant corpore, &
 inani suspendunt examine; in priora
 gressa procedunt, ad posteriora cervicem
 reclinantes, cælum spectant, terram
 autem fastidiunt, tanquam cervicis do-
 lore suffixi, ut eam inclinare non possint.
 Ecce Luciferi, in scholā discipulos: in
 familiā servos; in palæstra milites. Il-
 la vox plena fastu, quam ex turgido
 spiritu eructabat, *Conscendam*: dice-
 bat enim is: *In cælum conscendam*;
 transfusa est ad omnes omnium sæcu-
 lorum homines. Nullus est, qui non
 ambire conscendere. Est plebeius ali-
 quis civis, qui videt Magistratum in
 excelsioribus subselliis confidentem,
 mox ipse secum; In subsellia illa con-
 scendam. Est pedarius quispiam, qui
 amicit dignitatem Judicis, & ille; In
 a *L. de Arca & Noe, c. 16.*

tribunal conscendam. Est aliquis qui vix à limine salutavit Jurisprudentiam, intelligit Cathedram vacare: In Cathedram conscendam. Nemo est, qui non arrogantiae typo inflatus, non crepat illud plenis buccis, cum Luciferò: *Conscendam*. Hinc tam multi ad inferna descendunt. Toto ergò cœlo, à cœlo aberrant, qui, ut eò pertingant, ascendere contendunt, si quæris, quomodo ascendat quis in cœlum? dicam, Descendendo, contra verò ascendendo, rectâ descenditur ad infernum. Non opus est alio exemplo, quàm quod jam exposuimus, Luciferi, qui cum ascendere vellet in cœlum, descendit ad orcum. Via ergò cœli, est per descensum: via inferni, per ascensum. Licet cœlum sursum sit supra nostrum caput: Infernus deorsum, infra pedes; tamen, ut illuc attingas, necesse est te demittas, subicias, verbo, descendas. Scriptum enim est: Omnis, qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur: sic humiliatus est super-

bus Lucifer , exaltatus humilis Mi-
chaël.

T E N E B R Æ.

Tenebrae & palpatione facta sunt super
speluncas usque ad aeternum. [a] In
tartarea illa spelunca ac latebroso &
prærupto specu , dicuntur [b] tene-
brae exteriores esse , id est alterius ge-
neris quàm nostræ hic tenebrae ; non
enim sunt aëris obscuratio , sed hor-
ridæ, sulphuræ, fœtentes, caliginosæ,
crassæ, densæ ; & quidem tanta den-
sitate , ut veluti palpari possint , tan-
to horrore , ac pavore , ut palpitare
faciant miseros ex pavore. Quare
anima primo momento , quo hanc
aspectabilem lucem deserit, quasi jam
extremum vale dicens Soli , Lunæ,
planetis, stellis, sideribus omnibus,
sibi ipsi occinit illud Jobi , [c] *Vadam
& non revertar ad terram tenebrosam
& opertam mortis caligine, terram mi-
seria & tenebrarum.* Dicitur terra te-
nebrarum.

a Isa. 32. b Mah. 22. c Jobi
10. 21.